

IBDIS | We know
books
Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BARTLETT, STEVEN

**Happy sexy millionaire : adevăruri surprinzătoare
despre împlinire, iubire și succes** / Steven Bartlett ; trad.
și note de Diana Botescu. - București : Bookzone, 2026

ISBN 978-630-305-603-6

I. Botescu, Diana (trad. ; note)

821.111

336

Redactor: **Mihaela Savu**
Grafician copertă: **Alexandru Coțofană**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

HAPPY SEXY MILLIONAIRE

Copyright © 2021 Steven Bartlett
All rights reserved.

© Bookzone 2026, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

STEVEN BARTLETT

HAPPY SEXY MILLIONAIRE

*Adevăruri surprinzătoare despre
împlinire, iubire și succes*

*Traducere din limba engleză și note de
Diana Botescu*

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026

CUPRINS

INTRODUCERE	9
1 NU ÎL PROVOCA PE CEL CARE TE BATE LA FUND	15
2 FERICIREA ESTE ACUM SAU NICIODATĂ	23
3 CONTRAST: GROZAV PENTRU SUPRAVIEȚUIRE, GROAZNIC PENTRU FERICIRE	33
4 NU MAI ÎNCERCA SĂ ȚII PASUL CU FAMILIA KARDASHIAN	39
5 CONCEDIAZĂ-ȚI MINTEA	48
6 UN JONGLER FERICIT	71
7 TUTUROR NE-O TRAG CATEGORIILE BINARE	79
8 MAMĂ, NU MĂ MAI ÎNTREBA DESPRE IUBIRE	86
9 CREEAZĂ-ȚI PASIUNEA	92
10 CĂLĂTORIA ÎNAPOI SPRE UMANITATE	112
11 TOCMAI AM DEMISIONAT	128
12 MENȚINE-ȚI AVIONUL ÎN AER	143
13 PILOTAREA AVIONULUI PRINTR-O TORNADĂ	151
14 A OPTA MINUNE A LUMII	168
15 ASISTENTA MEA NU ARE VOIE SĂ-MI VORBEASCĂ LUNEA	186

16 CUM SĂ-ȚI ASUMI RESPONSABILITATEA CA UN MILIONAR FERICIT ȘI SEXY DACĂ EȘTI NEFERICIT, URÂT ȘI FALIT	211
17 SUNT LA FEL DE DEMOTIVAT CA TINE, DAR IATĂ DIFERENȚA	222
18 CUM SĂ DEVII CEL MAI BUN DIN LUME LA CEVA, FIIND ÎN ACELAȘI TIMP CEL MAI BUN DIN LUME LA... NIMIC	245
19 CUM SĂ PARIEZI CA UN MILIONAR FERICIT ȘI SEXY	256
20 ÎMPĂCAREA CU JURNALUL MEU	274
Despre autor	283
Lista de lecturi a lui Steven	285
Unde mă poți găsi	285
Referințe	287
Mulțumiri	301

INTRODUCERE

AM 28 DE ANI și sunt fiul de culoare al unei familii sărace. În urmă cu un deceniu, eram un tânăr de 18 ani care renunțase la facultate și care fura mâncare de la magazinul din colț în încercarea de a-și potoli durerea arzătoare din stomacul gol.

Astăzi, compania de marketing pe rețele sociale pe care am înființat-o tocmai a fost listată la bursă și evaluată la aproximativ un sfert de miliard de lire sterline. Sunt la bordul unui avion, la clasa întâi și zbor de la Sydney la Hong Kong. Stau și reflectez la modul în care un copil obișnuit, cu note proaste la școală, care s-a născut într-un sat din Africa și a crescut într-o familie săracă, un copil care a fost dat afară de la școală și a abandonat facultatea, a reușit să ajungă aici...; să ajungă aici repede, să fie îndrăgostit și, cel mai important, să fie fericit.

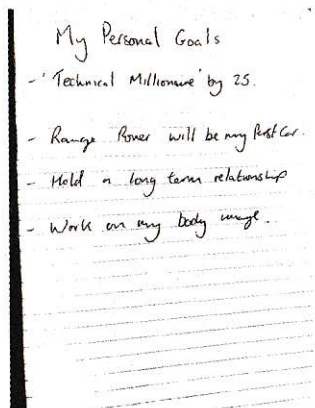
Cred că povestea a început în urmă cu 10 ani, la vârsta de 18 ani, când, la trei săptămâni după ce renunțasem la facultate după un singur curs, prietenul meu Marc mi-a dăruit un jurnal. Pe prima pagină a acelui jurnal am scris următoarele:

Obiectivele mele personale:

- Să fiu „milionar în domeniul tehnologiei” până la 25 de ani
- Prima mea mașină să fie Range Rover
- Să am o relație de lungă durată

LBRIS

• Să-mi lucrez corpul

We know
books

Acum, când mă uit din nou la această pagină, îmi dau seama că, în esență, aspiram să fiu un milionar sexy până la vârsta de 25 de ani, cu o iubită și o mașină de lux, iar motivul pentru care voiam să fiu un milionar sexy este, în cele din urmă, acela că eram convins că asta mă va face fericit.

Nici că aș fi putut să mă înșel mai tare.

Nu numai că m-am înșelat în privința felului în care m-aș simți dacă aș avea toate aceste lucruri, dar m-am înșelat complet și în privința modului în care se pot obține aceste lucruri. Cartea de față nu a fost scrisă pentru a-ți spune să nu devii o persoană sexy și de succes (sincer, sunt un fan al ambelor), dar îți voi spune ce nu mi-a spus nimeni despre aceste obiective, revelațiile care mi-au schimbat viața în ultimii 10 ani și care m-au făcut să reconsider tot ceea ce credeam că știu și, cel mai important, îți voi spune tot ceea ce, în definitiv, va conta mai mult odată ce vei obține toate cele de mai sus.

Dacă nu îți spun asta acum, există o șansă incredibil de mare fie să nu ajungi niciodată acolo, fie să ajungi în altă parte, crezând că ești acolo, și cu o serie de probleme de sănătate mintală – cel puțin asta ne arată datele științifice.

Eu am fost o victimă – o victimă a narațiunilor mediatice actuale, a minciunilor de pe rețelele sociale și a convențiilor sociale, care, dacă sunt urmate, riscă să ne conducă pe o cale periculoasă, plină de nefericire și neîmplinire.

Știu că oamenii nu spun aceste lucruri pentru că mulți dintre ei nu sunt motivați să o facă – cu siguranță mie nu mi le-a spus nimeni când aveam cea mai mare nevoie să le aud.

Aceasta este o carte care își propune să-ți scoată din minte toate prostiile care de obicei ne spală creierul și să le înlocuiască cu un set de idei neconvenționale, practice, dovedite științific, care te vor ajuta să găsești satisfacția, iubirea și succesul pe care toți le dorim și le căutăm. Când mi-am început parcursul, asta e tot ce mi-aș fi dorit să mi se spună într-un limbaj ușor de înțeles, lipsit de vrăjeli și jargon.

Trebuie să îți spun asta... Nu voiam să scriu o nenorocită de carte. *Ce pierdere de timp*, mă gândeam eu. Am ocolit intenționat editurile și agențiile editoriale (îmi pare rău, Adrian) timp de aproape doi ani. Milenialul din mine, obsedat de rețele sociale și lipsit de atenție, care nu mai prețuia profunzimea și nu mai avea răbdare, ar fi preferat mai degrabă să scrie pe Twitter sau să posteze un story pe Instagram pentru a-și face cunoscute gândurile și a se bucura instantaneu de like-uri, retweet-uri și comentarii, în loc să-și petreacă ani din viață dedicându-și energia unui lucru atât de valoros.

Acesta este tocmai motivul pentru care a trebuit în cele din urmă să scriu această carte.

O scriu ca pe un apel disperat către voi, cei din generația noastră lipsită de atenție, care urmărește plăcerea, pierdută, condusă de dorința de a obține satisfacția imediat, care se luptă cu problemele de sănătate mintală și care este obsedată de bani, de schimbarea lumii, condusă de dorința de a fi considerată sexy și de a fi fericită – pentru ca apoi să le puteți spune următorilor voștri ce ați făcut, să fiți propriul vostru șef și să aveți totul... începând de... ieri.

Suntem o generație care are mai multe informații decât oricare alta din istorie, dar pare că suntem mai departe de răspunsurile corecte decât oricare alta dinaintea noastră; o generație care cred cu tărie că va fi distrusă dacă cineva sau ceva nu intervine ferm.

Îmi cer scuze în avans pentru fiecare lucru din această carte care te ofensează. Nu asta a fost intenția mea, dar unele dintre convingerile mele și modul în care le exprim nu sunt întotdeauna un model de corectitudine politică. Nu există scriitori-fantomă, nimeni nu mi-a spus ce pot și ce nu pot scrie în această carte, iar ceea ce spun sunt doar adevărurile mele – sincere și incomode.

Consider-o intervenția mea.

„FERICIT” (ÎMPLINIREA)

Când vorbesc despre „fericire” în această carte, nu mă refer la o stare de spirit. Vorbesc despre fericire în sensul pe care îl are acest cuvânt în societatea noastră – un sentiment lăuntric de împlinire. Când oamenii te întrebă: „Ești fericit în viață?”, nu vor să știe dacă ești într-o dispoziție bună, ci, de fapt, vor să te întrebe: „Ești împlinit?”

În acest context, fericirea sau absența acesteia sunt două stări complexe; nu sunt stări de spirit efemere. Pot fi supărat (dispoziție) pe cineva, dar fericit (împlinit) în

același timp. O dispoziție sau o stare sufletească există la suprafață. Fericirea sălășluiește adânc, în interiorul nostru. Societatea ne-a spus un număr înspăimântător de minciuni despre cum se obține fericirea și ce înseamnă ea. Cartea de față se străduiește să demonteze cele mai populare minciuni pe care majoritatea dintre noi (inclusiv Steve cel în vârstă de 18 ani) aleg să le creadă și să redefiniească adevărul.

„SEXY” („IUBIREA”)

Nu mă refer la atractivitate sexuală (ai ales cartea greșită). Aici, folosesc termenul „sexy” ca pe o expresie comună din punct de vedere cultural pentru a discuta motivul subiacent pentru care ne dorim cu toții să fim sexy: iubirea; căutarea iubirii, dorința de a deveni dezirabili, dorința de a avea relații romantice și valoarea pe care o poate avea un partener în viața noastră.

„MILIONAR” (SUCCESUL)

Din nou, în cultura noastră, din anumite motive – probabil din cauza cărților cu titluri ca acesta – a deveni „milionar” este considerat un reper cultural și o măsură a „succesului”. Proslăvim această aspirație; avem chiar și emisiuni intitulate provocator *Vrei să fii milionar?* Când spun milionar, nu mă refer la obținerea unui milion de lire sterline, ci la „succes”. Succesul este un concept subiectiv bazat pe ceea ce îți propui să obții și definit de ceea ce contează pentru tine.

Această carte vorbește despre împlinire, iubire și succes.

*Capitolul unu***NU-L PROVOCA PE CEL
CARE TE BATE LA FUND**

AM IEȘIT ÎN fugă pe ușa școlii elementare, uitându-mă în jur prin curtea școlii la mulțimea de părinți care se înghesuiau acolo, și am văzut-o pe mama, pe atunci în vârstă de 35 de ani, așteptându-mă la poarta școlii cu un rânjet satisfăcut pe față. Era îmbrăcată doar în lenjerie intimă.

La naiba! mi-am spus în gând.

În ziua aceea, extravaganta mea mamă de origine africană decisese să mă ia de la școală îmbrăcată în sutien pentru a „trimite un mesaj celorlalte mame englezoaice”, deși mărturisesc că nu am înțeles niciodată care era mesajul. Acela a fost doar unul dintre nenumăratele episoade jenante pe care le-am trăit în copilărie, printre care și cel în care a pus-o pe sora mea să stea pe trotuar ore întregi cu o pancartă pe care scria „Sunt o hoată”, după ce fusese prinsă furând o bucată de brânză dintr-un supermarket, și cel în care a decis să-mi dea o bătaie la fundul gol în fața fetei de care eram îndrăgostit în copilărie, Jessica, după ce fusesem prins cățărându-mă pe un acoperiș.

Am un sfat pentru oricine s-ar putea trezi bătut la fundul gol în fața primei iubiri: este foarte greu să pari

„cool” atunci când fundul tău este la vedere și este plerit cu putere de o africană furioasă. De asemenea, nu te uita la cei prezenți. Dacă mă gândesc mai bine, sunt sigur că încercările mele de a întâlni privirea Jessicai pentru a-i da de înțeles că sunt bine au făcut ca experiența să fie și mai traumatizantă pentru ea. În cele din urmă, nu te preface că nu te doare deloc doar ca să pari dur. Asta nu face decât să-l enerveze și mai tare pe cel care te bate la fund, prelungind experiența neplăcută pentru toți cei implicați.

Eram o familie săracă, ce trăia într-un cartier locuit predominant de cei din clasa mijlocie, dintr-o zonă rurală din sudul Angliei. Eram cel mai mic dintre cei patru copii, un puști de culoare care mergea la o școală frecventată de 1 500 de copii albi din clasa de mijloc, în rândul cărora încercam cu disperare să mă integrez. Comediantul Dave Chapelle a spus odată: „Părinții mei o duceau suficient de bine încât, deși eram sărac, să pot crește printre albi bogați.” Această frază mi s-a întipărit în minte atât de tare, încât îmi amintesc și acum unde eram când am auzit-o.

Mama este o femeie de culoare căreia îi place să se îmbrace viu colorat, îngrozitor de excentrică, hotărâtă, gălăgioasă, autoritară, nigeriană și întreprinzătoare din fire – cred că numărul afacerilor înființate de ea depășește numărul anilor mei de viață: a avut o agenție imobiliară, un supermarket, o cafenea, un salon de înfrumusețare, un restaurant, o afacere de renovări de imobile, mai multe saloane de coafură, câteva magazine de cartier, un magazin de mobilă, o altă cafenea, o altă agenție imobiliară și lista poate continua. Multe dintre aceste afaceri nu au trecut niciodată de prima lor aniversare și nici nu au avut vreun succes real, iar cu fiecare nouă afacere lansată de mama, situația financiară a familiei s-a înrăutățit. Până în 2007, totul s-a năruit și

mi-am dat seama, după comportamentul agitat, comentariile sporadice și furioase ale tatălui meu și certurile lui aprinse cu mama, că ne apropiam de falimentul total. Tata este opusul mamei. E alb, modest, blând, tăcut, ascultător, englez și, de când mă știu, are aceeași slujbă, cu același program de la 09.00 la 17.00.

Locuiam într-o casă dărăpănată dintr-o zonă populată de oameni din clasa mijlocie. Grădina noastră din spate era plină de frigidere, video-recordere (cititorilor mei mai tineri, care nu știu ce este un video-recorder, trebuie să le explic: imaginați-vă că Netflix ar fi o cutie mare și, pentru a viziona un film, ar trebui să introduceți în ea o cutie mai mică – o casetă video) și alte obiecte împrăștiate prin iarba netunsă, crescută până la brâu. Pe când aveam șapte ani, părinții mei au demarat cu optimism un proiect de construcție pe care nu au avut niciodată bani să îl finalizeze, astfel încât partea din spate a casei noastre a rămas un șantier pe jumătate demolat timp de aproape două decenii.

Nici partea din față a casei noastre nu arăta mult mai bine – aveam o fereastră spartă care a rămas așa toată copilăria mea, iar interiorul casei părea visul unui colecționar – uși sparte, pereți deteriorați, covoare murdare, camere pline până la tavan cu o gamă variată de vechituri și mii de bilete de loterie cumpărate de mama, care se revărsau din sertare.

Niciunul dintre copiii de la școală nu a știut vreodată adevărul. Niciunul dintre prietenii mei nu a pus vreodată piciorul în casa mea în cei aproape 18 ani în care am locuit acolo. Întotdeauna le spuneam prietenilor să mă lase să cobor din mașină în fața unei alte case de pe stradă, în încercarea de a evita rușinea pe care aș fi simțit-o dacă ar fi văzut starea în care se afla casa noastră. Mă lăsam cât puteam de jos în dubița veche și murdară cu care mă ducea tata la școală, rugându-mă

ca semafoarele aparent lipsite de compasiune din apropierea școlii mele să se facă roșii când eram cât mai departe, ca să pot evita rușinea de a fi văzut coborând dintr-o astfel de mașină.

În ciuda faptului că părinții mei munceau din greu, nu păream să avem niciodată bani. Nu mergeam niciodată în vacanțe, iar până am ajuns la adolescență, nu ne-am permis să serbăm zilele de naștere și Crăciunul. În plus, marea majoritate a certurilor zilnice dintre înfocata mea mamă africană și sobrul meu tată englez păreau să pornească de la probleme legate de bani. La 12 ani, am înțeles clar că lipsa banilor era cauza multora dintre neajunsurile din viața mea socială și a majorității animozităților din familie. Pentru mine, acesta era motivul pentru care nu puteam avea prieteni adevărați sau o iubită și pentru care îmi petreceam atât de mult timp din viață încercând să par altcineva, trăind o minciună și simțindu-mă rușinat, motivul pentru care ajunul Crăciunului era întotdeauna o zi de repetiții pentru mine – ziua în care repetam minciunile pe care urma să le spun prietenilor mei privilegiați despre toate cadourile de Crăciun pe care le primisem.

La 14 ani, mi-am anunțat prietenii că voi fi milionar. I-am spus iubirii mele din liceu, Jasmine, că o să plec la oraș, o să mă îmbogățesc și o să mă întorc după ea. În adâncul sufletului meu, credeam că, dacă voi deveni milionar, Jasmine va dori în sfârșit să fie cu mine. Eram convins că succesul și banii mă vor face cel mai fericit om de pe pământ. Eram convins că mă vor face să par cel mai sexy bărbat de pe pământ!

Așa că, la vârsta de 18 ani, am plecat, părăsindu-mi orașelul și călătorind spre marele oraș, la aproximativ 500 de kilometri distanță, cu 50 de lire în cont și un obiectiv clar în minte: aveam de gând să devin un milionar fericit și sexy.

REUȘITA

Doar 7 ani mai târziu, eram directorul general și fondatorul în vârstă de 25 de ani al unei companii listate la bursă, evaluată la aproximativ 200 000 000 de dolari. Aveam milioane în contul bancar, milioane de urmăritori online, locuiam în New York și călătoream prin lume de trei sau patru ori pe săptămână cu afaceri. Stăteam în hoteluri de lux, călătoream la clasa întâi și mâncam cea mai bună mâncare. Puteam face orice și merge oriunde.

Totul se schimbase. Pentru restul lumii, devenisem acel „milionar fericit și sexy” care visasem dintotdeauna să fiu.

Dar, oricât de greu mi-era să recunosc, nimic nu se schimbase în sufletul meu.

Nu eram... „mai fericit”.

Această revelație năucitoare m-a lovit ca o locomotivă la vârsta de 25 de ani, când am găsit jurnalul pe care îl scrisesem când aveam 18, în care notasem obiectivele pe care doream să le ating până la 25 de ani. Le atinsesem pe toate și chiar înainte de termen. Așadar, unde erau surlele și trâmbițele, confettile, sentimentul de euforie incomensurabilă și valul de extaz neconținut cu care Steve cel de 18 ani îi promisese lui Steve, milionarul de 25, că va fi întâmpinat la sosirea în acest punct?

Cineva mă mințise.

Acum, că eram un tânăr de 25 de ani, bogat și împlinit, mă simțeam la fel ca la 12, când eram confuz și tânjeam să primesc cadouri de ziua mea. Acum, că eram un tânăr de 25 de ani, bogat și împlinit, mă simțeam la fel ca la 18, un tânăr falit, care renunțase la facultate, care locuia în cea mai săracă parte a orașului Manchester, într-o casă cu ferestrele acoperite cu scânduri, și care fura pizza și resturi de mâncare de la restaurantele

de tip fast-food pentru a-și potoli durerile provocate de foame. Și pe atunci eram cu adevărat la fel de fericit ca la 25 de ani. Cum naiba era posibil așa ceva?

Toate filmele, toate imaginile de pe Instagram cu influenceri bogați care zâmbeau spre aparat în vacanțele lor interminabile și toată cultura celebrității – toate îmi făcuseră o promisiune. Toate îmi spusese că, dacă ajungi să ai „succes” și faci o grămadă de bani, devii cea mai fericită persoană de pe planetă, iar acum mă simteam înșelat – indus în eroare de narațiunea socială pe care o auzeam pretutindeni în jurul meu și mințit de mine însumi.

Adevărul este că m-am înșelat amarnic în privința fericirii, în toate privințele. Abia după ce am obținut toate lucrurile despre care credeam că mă vor face mai fericit, mi-am dat seama de niște adevăruri cu privire la adevărata natură a fericirii – adevăruri care mi-au schimbat viața și care m-au făcut să mă așez și să scriu această carte.

Prima revelație cutremurătoare pe care am avut-o a fost aceea că fusesem întotdeauna „fericit”. Am fost fericit în tot acest timp! Când eram falit și când nu eram, când eram singur și când nu eram, când nu aveam deloc urmăritori și când aveam milioane.

Părerile mele despre lume mă făcuseră să cred altceva; mă făcuseră să cred că nu puteam fi fericit încă și că fericirea va veni, cândva, curând... cu condiția să continui să alerg după ea...

Poate că ai fost întotdeauna fericit, dar lumea, rețelele sociale și comparațiile cu alți oameni te-au convins că nu ești.

Happy Sexy Millionaire